

jeg havde talt om, at man ikke kunde gøre sig Haab om, at Resultatet af Udvalgets Arbejde vilde blive heldigt for det konservative Parti. Men det passer ikke, saaledes har jeg slet ikke udtalt mig, idet jeg saa vidt muligt har søgt at holde hele denne Side, den stærkt politiske Side, i Baggrunden. Jeg sagde, at jeg troede ikke, det vilde føre til et for det konservative Partis Ønsker heldigt Udfald, og det gør en meget stor Forskel, idet det konservative Partis Ønsker jo blev meget klart udtalt af den ærede Forslagsstiller, som var misfornøjet med, at de indre kirkelige Spørgsmaal skulde afgøres af en tilfældig politisk valgt Kirkeminister, og mente, at de burde lægges over til en Kirkeøvrighed. Men her har den ærede Forslagsstiller den store Vanskelighed, naar han skal gaa ud til Befolkningen og fortælle, hvad Resultatet blev af Forhandlingen paa Rigsdagen, at hans associerede i denne Sag, den socialdemokratiske Ordfører, med al ønskelig Klarhed og Kraft og ved at opstille et Regnestykke, som jeg aldeles ikke har opstillet, dokumenterede, at noget Flertal for denne kirkelige Opfattelse kunde det ærede Medlem slet ikke vente sig i Udvalget, idet saa og saa mange paa Forhaand givet maatte være imod en saadan Løsning af Sagen. Derfor kan jeg med nogen Ret sige til den ærede Forslagsstiller, at jeg meget vanskeligt kan tænke mig, at Udvalgets Arbejde vil føre til et efter hans Mening positivt Resultat. Denne Oplysning fra den socialdemokratiske Ordfører med hele det Regnestykke, han stillede op, vilde jeg synes, det var redeligt og rigtigt samtidig at lade tilflyde det danske Kirkefolk.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg kunde fristes til at sige til den ærede Forslagsstiller, at naar han refererer mine Udtalelser, som han gjorde nu sidst, kan han ikke høre, men jeg vil ikke sige det, for jeg vil nødig have, at man skal faa det Indtryk, at Deltagerne i denne Debat er Folk, der hverken kan læse eller skrive, se eller høre, og jeg sætter min Lid til, at det ærede Medlem kan læse; der vil jo komme til at foreligge et Fortryk en Gang.

Naar den højtærede Minister, saaledes som jeg anførte i min første Tale, har sagt i Folketinget, at han ikke vilde lægge Beslag paa Rigsdagens Arbejdskraft, at han ikke med dette Forslag vilde vække Rigsdagens Lidenskaber, og at han ikke ønskede dette Forslag prisgivet den Tilfældighed, som det vilde blive prisgivet,

naar det kom frem, og efter at have givet disse Grunde tilføjer: „Derfor mener jeg, at det vil være rigtigt foreløbig ikke at fremsætte Forslaget“, saa maa jeg gaa ud fra, at „foreløbig“ i det mindste gælder længere end fra November til Januar. Naar den højtærede Minister udtaler sig saaledes og saa forlanger, at man mellem Linierne skal læse: „Men hvis en anden fremsætter Forslaget, har det naturligvis min og mit Partis Tilslutning, saa er det ligegyldigt med Lidenskaberne og Arbejdet og den knappe Tid og Tilfældigheden i Rigsdagen“, saa maa jeg sige, at den Form for Tekstfortolkning er mig fremmed, og jeg har ikke lært at læse paa den Maade; deri har den højtærede Minister for saa vidt Ret.

Kirkeministeren (Dahl): Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds kan stadig ikke forstaa, at der er en Forskel imellem det at sige, at man ikke vil tage Initiativet i en Sag, som man i Realiteten ønsker fremmet, og som man erklærer selv at ville fremføre efter kortere eller længere Tids Forløb, og saa det at slutte sig til Sagens Fremme, naar den fremføres paa en andens Ansvar. Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds kan ikke forstaa, at der her er en Forskel. Jeg opgiver derfor at bibringe det ærede Medlem denne Forstaaelse. Men jeg tror dog, at der er andre ærede Medlemmer af dette Ting og ogsaa Folk udenfor denne Sal, som kan forstaa, at der er en stor Forskel. Naar jeg har udtalt, at jeg ikke foreløbig ønsker at tage Initiativet i denne Sag, saa har jeg dermed ment, at jeg ikke ønsker at tage Initiativet i denne Samling, og maaske heller ikke i næste Samling, men i hvert Fald ønsker jeg, at Spørgsmaalet til sin Tid skal forelægges Vælgerne til Afgørelse.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg kan aldeles ikke forstaa, at der skulde være en saadan Forskel som den, den højtærede Kirkeminister nævnte. For ikke længere Tid siden end i April Maaned forrige Aar tog den højtærede Kirkeminister Initiativet i denne Sag, forelagde Lovforslag i Folketinget, fik det vedtaget der og førte det frem her i Tinget, og paa Trods af dette Initiativ, som den højtærede Minister saaledes tog i Fjor, og efter den Behandling, Sagen havde faaet i Tinget, udtalte den højtærede Minister sig saaledes, som han udtalte sig i November Maaned. Naar dette er Sammenhæng, kan den højtærede Minister